

Naša vojna

sv. Maximilián Kolbe

29. januára 2023 ✝ Cirkev

Keď sa pozrieme navôkol a vidíme všade vôkol nás toľko zla, chceli by sme úprimne, najmä ako členovia Rytierstva Nepoškvrnenej, napraviť toto zlo, priviesť ľudí k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu skrze Nepoškvrnenú, a tak našich bratov a sestry vo večnosti, ale aj tu na zemi, urobiť šťastnými. Nuž teda vyhlásme vojnu zlu – neúprosnú, stálu, víťaznú. Ale v čom táto vojna spočíva? Kde sa nachádza jej najdôležitejší, prvoradý, nerv? Kde treba zasiahnuť predovšetkým?

Zdroj: loc.getarchive.net

Neraz sa nám zdá, že Pán Boh «málo energicky» vládne nad týmto svetom. Veď by mohol jedným príkazom svojej všemocnej Vôle zničiť a premeniť na prach takých Callesov, bezbožníkov v Sovietskom Rusku, podpaľáčov španielskych kostolov, nemravných otravovateľov mládeže a im podobných. Takto rozmýšľa naša obmedzená myseľ, veľmi zúžená, zatiaľ čo Odveká Múdrost' rozmýšľa inak.

Prenasledovanie očisťuje duše, ako oheň očisťuje zlato, ruky katov vytvárajú zástupy mučeníkov a prenasledovatelia okusujú neraz nakoniec milosť obrátenia. Nepreskúmané a vždy najmúdrejšie sú cesty Božie. To však neznamená, že máme so založenými rukami dovoliť nepriateľom ľudských duší slobodne vyčínať. Ale... Ale... Nechcime opravovať Nekonečnú Múdrost', viesť Ducha Svätého, len sa ním nechajme viesť. Predstavme si, že sme štetcom v rukách nekonečne dokonalého maliara. Čo má robiť štetec, aby bol obraz čo najkrajší? Má sa čo najdokonalejšie nechať viesť. Takýto štetec v rukách pozemského, omylného a svojimi ľudskými slabosťami ohraničeného maliara by mohol mať výhrady voči dielu, ktoré prostredníctvom neho autor vytvorí, no keď sa staneme štetcom v rukách Odvekej Múdrosti Božej, bude výsledok dokonalý, ak sa necháme úplne viesť.

Modlitbou zasvätenia sa Nepoškvrnenej sme sa jej bezvýhradne odovzdali. Ona je nepochybne najdokonalejším nástrojom v Božích rukách; my zase máme byť nástrojmi v jej nepoškvrnených rukách. Kedy teda najrýchlejšie a najlepšie premôžeme zlo po celom svete? Keď sa ňou necháme úplne viesť. A to je najdôležitejšia a jediná vec. Povedal som – jediná. Naozaj, o nič iné sa každý z nás nemá snažiť, iba o

zosúladenie, prispôsobenie, akoby úplné «zliatie» svojej vôle s jej vôľou, tak ako jej vôľa je úplne zjednotená s vôľou Božou, jej srdce so Srdcom jej Syna Ježiša. Je to teda jediná vec. Čokoľvek spravíme, hoci by to bol skutok viac než hrdinský, otriasajúci základmi všetkého zla na zemi, bude mať len vtedy akúsi hodnotu, ak sa v ňom bude naša vôľa zhodovať s jej vôľou a skrze ňu s vôľou Božou.

Teda jediné – spojenie našej vôle s jej vôľou – má akúsi hodnotu – celú hodnotu. To je podstata lásky (nie city, hoci aj tie sú pekné), ktorá nás má skrze Nepoškvrnenú zmeniť v Bohu, ktorá má spáliť nás a cez nás podpáliť svet a zničiť v ňom, spáliť, všetko zlo. To je ten oheň, o ktorom hovoril Spasiteľ: «Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul!» (Lk 12,49).

Ak sami vzbĺkneme týmto Božím ohňom lásky (znovu opakujem, nejde tu o city, ale o vôľu, hoci aj uprostred nechuti a odporu), spálime celý svet. No sami musíme vzbĺknuť, sami nesmieme ochladnúť, ale čoraz jasnejšie horieť; musíme sa roztopiť, stať sa jedno s Bohom skrze Nepoškvrnenú. Celú našu pozornosť musíme teda sústrediť iba na to, aby sme sa užšie zjednotili, «zliali» s rukou našej Učiteľky, našej Veliteľky, aby ona mohla disponovať nami podľa svojej vôle. A to je posledná podmienka MI: «Úplne sa odovzdať Nepoškvrnenej ako nástroj v jej nepoškvrnených rukách.» Vtedy, a len vtedy, získame pre Nepoškvrnenú a cez ňu ohňom lásky z Najsvätejšieho Srdca Ježišovho zjednotíme, «zlejeme» celý svet a každú dušu zvlášť.

Sv. Maximilián M. Kolbe (Rycerz Niepokalanej č. 5/1932)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/nasa-vojna/>